

Помер письменник Улас Самчук

Св. п. У. Самчук

Джерзі Сіті, Н.Дж. — У Торонто, в четвер, 9-го липня, після короткої й тяжкої недуги, помер св.п. Улас Самчук, найвідоміший український прозаїк у світовій літературі, у віці 82-ох років.

Автор превеликої кількості повістей, романів, монографій, оповідань, репортажів, есеїв і критичних статей, Улас Самчук — син Волині — народився 20-го лютого 1905 року в селянській родині Олексія і Настасії Самчуків у Дермані. Учився Улас в українській приватній гімназії в Крем'янці, якої, проте, не закінчив, бо призвали його до польського війська, з якого він дезертував у 1927 році й подався до Німеччини, де вчився кілька семестрів у Бреславському університеті та у Празі в Українському Вільному Університеті, студіюючи філологію.

Писати св. п. У. Самчук розпочав в 20-річному віці, перші свої оповідання вміщуючи найбільше в місячнику „Літературно-Науковому Вістнику“ (пізніше „Вістник“), що виходив у Львові під редакцією д-ра Дмитра Донцова у роках 1922-39. У Львові появилася Самчукова, найкраща на думку багатьох критиків книга — трилогія „Воля“ (роки 1932-37) Тоді ж (1934 рік) появилася і його повість „Марія“.

Проте найбільш плідним періодом у творчості цього видатного майстра слова були роки війни, коли У. Самчук виявив теж незвичайний журналістичний і публіцистичний талант, редагуючи з 1-го вересня 1941 року український часопис у Рівному „За окупацією“ — саме цього письменника це була „перша справжня газета на території окупованої (ні-

В Дітроїті появилася нове число „Слова Підгаєчан“

Дітройт (В.П.). — Тут з датою червня 1987 року появилася нове число піврічного „Слова Підгаєчан“ ч. 1. (35), що його видає Головний Комітет Підгаєчан вже 17 років.

На його зміст складаються цікаві статті не тільки на регіональні теми, а на загальні, як: о. Николай Васильєв — „Привіт у засвіти предки вам“ (поема) 3. Стельмах — „На роздоріжжі“, В. Папіж — „Трагедія в Чорнобилі та її наслідки“, Р. Власенко — „Голгофа в Чорнобилі“, Роман

ДАНИЛО ШУМУК В ОТТАВІ

Данило Шумук сидить у кріслі спікера Палати Громад, а Джов Кларк пояснює йому розположення самої палати.

Оттава (С. Яворська). — Місяць після приїзду до Канади Данило Шумук, разом зі своїм племінником Іваном Шумуком, який супроводжував його до Канади відвідав Оттаву. Зустрічали гостя на летовищі члени оттавської громади, парох української православної громади о. Роман Божик та група пластунів, які вручили йому китицю квітів. Леся Гіряк, голова оттавського Відділу Комітету Українців Канади, тепло привітала, Д. Шумука з його приїздом до столиці Канади.

В понеділок, 22-го червня на запрошення члена Палати Громад Вінес Данцера, Данило Шумук був присутній під час так званого періоду питань (Question Period), щоб власними очима подивитись, як працює демократичний парламент. Достойний Андрій Вітер (посол з Торонто) повідомив офіційною заявою всіх членів Палати Громад, що між ними є присутній Данило Шумук, за звільнення якого так довго боровся канадський уряд. Після і присутня публіка оплесками привітали цю заяву.

Цього самого вечора, у приміщенні української православної церкви місцевий Відділ Комітету Українців Канади влаштував зустріч Д. Шумука з українським громадянством столиці.

ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ ПРЕДСТАВНИКІВ ДЦ УНР, ОУН(м) І УРДП

Савт Бавнд Брук, Н. Дж. (ДЦ УНР). — У п'ятницю, 3-го липня 1987 року відбулася тут зустріч представників ДЦ УНР з представниками ОУН(м) і УРДП, в часі якої розглянено ситуацію в Україні та серед української спільноти в екзилі.

Автори історії українського християнства зустрілись у Гамілтоні

Кеймбридж, Масс. (ФК У). — План гідного відзначення Тисячоліття Хрищення Русь-України — Гарвардський Проект, включає енциклопедичний довідник про історію українського християнства, української Церкви та про український християнський обряд. Цей твір вийде у формі тритомника і служимим ширшій публіці за джерело інформації про українське християнство. Праця над цим твором складає. Досі не було написано історії українського християнства на протязі його тисячоліття, щоб не віддзеркалювала конфесійних симпатій її авторів, теж твор о. Атанасія Великого писаний з точки зору католицького, тоді як праця проф. Івана Власовського є свого роду обороною православ'я.

До праці в рамках Гарвардського Проекту запрошено ведучих українських і неукраїнських учених як православних, так католицьких та протестантів. Твір має бути колективним у дійсному значенні цього слова, бо кожний розділ тритомника, крім автора, матиме ще одного або більше рецензентів. Усі поодинокі автори також пропонуватимуть свої завдання перед остаточним ухваленням тексту редакцією.

Така співпраця вимагає координації та особистих контактів співавторів.

Після цього півроку тому була в основному наладжена справа авторів першого тому. Запрошені науковці дали свою згоду та погодились опрацювати відповід-

Муринок — учениця української школи здобуває нагороди

Честер, Па. — Як інформувати місцевий щоденник „Честер Таймс“, 12-літня дівчинка муриноского

Муринок — учениця української школи здобуває нагороди

роду, Деніс Нікол Вайт, була вибрана в тому місті королевою передшкільного віку і в наступному році буде брати участь у краєвому мистецтві за звання „Модерної Місс“.

Вираховуючи усі нагороди, які молоденька „Місс“ отримала з приводу відзначення її щоденник також подає, що вона є ученицею сьомої класу української католицької школи св. Духа в Честері і що вона здобула перше місце у шкільному змаганні за мистецькі здібності грою на фортепіані та брала участь у концерті в честь Тараса Шевченка. Вона була співчасницею травневої процесії на пошану Матері Божої, як також в змаганнях „спелінг“ і в ляльковому театрі.

Загальноамериканський конкурс на „Модерну Місс“ призначений для дівчаток віком від восьми до дванадцяти років і вимагає крім особистих здібностей, участі у житті своєї громади та школи.

Згідно з інформаціями, які редакція отримала від української католицької школи в Честері, батьки Д.Н. Вайт є обоє муриноского походження.

ПРАЗНИК В ГЛЕН СПЕЙ

Глен Спей, Н. Й. — Річний празник і фестивалі української католицької церкви св. Володимира відбувається в неділю, 2-го серпня ц.р., тут на площі оселі „Верховина“. Пригвартиє оркестра Богдана Гіряка. Служби Божі в год. 9-й ранку (читана), в год. 10-й — співана.

СССР тратить велику кількість пітаків в Афганістані

Вашінгтон. Газета „Нью Йорк Таймс“ у числі з 7-го липня ц.р., покликаючись на Державний департамент інформувала, що в минулих кількох місяцях Союз тратив велику кількість своїх військових літаків в Афганістані, що їх зістрілюють антикомуністичні повстанці-муджагедіни американськими протилежними ракетами типу „Стінгер“. Практично беручи, продовжує інформувати газета, совєти тратять щодня по одному-два літаки кожного дня.

З інших джерел відомо, що мужажедінам вдалося сполучити отримувати від ЗСА протилежні ракети „Стінгер“ з вогнем тяжких скорострілів і малого калібру гарматок, якими вони рівночасно обстрілюють совєтські джети і гелікоптери, наносючи противникові великої шкоди. Знаючи про успішність американських ракет, совєтські пілоти в Афганістані дуже часто не летіють до цілі, скидають залунок бомб на будь-яке поселення і повертаються на базу, не бажаючи губити свого життя і, очевидно, літака.

„Совєтський Союз не може зійти системою боротьби“, заявив один з американських розвідників, бо вони не знають те саме мурашину примістили свої ракети і якою кількістю цих ракет вони розпоряджаються. Ракети „Стінгер“ вистрілюються одним воюючим з спеціального приладу з пел-

У СВІТІ

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена серйозно перестерегла колишнього президента Філіппін Фердинанда Маркоса, що вона намагає поставити його під домашній арешт, якщо він буде й далі сприяти процесам перевороту в Манілі і відсутності від влади теперішнього президента Коразон Акіно, яка має підтримку в народі. Поклиш Маркосові заборонили виїжджати з Гаваї.

ПІД ЧАС ЗУСТРІЧІ кореспондентів в міністерстві закордонних справ СРСР його речник Борис Пядишев повідомив, що Рада Міністрів СРСР переслала урядові Пакистану протестного листа у зв'язку з ситуацією в Карачі. Згідно зі словами Пядишева, минулого тижня в Карачі, в частині міста, де живуть працівники совєтського консульства, розпочався бій між політичними фракціями. Торохотили скоростріли, вибухали гранати, але ніхто з працівників консульства не був поранений. Але це тільки збіг обставин, бо могли бути не тільки поранені, але й вбиті. СРСР домагається від пакистанського уряду забезпечення життя і праці для своїх дипломатів і працівників. Треба додати, що совєтсько-пакистанські відносини значно погіршилися, в останніх роках, бо Пакистан є головним поставальником зброї для антикомуністичних повстанців в Афганістані. Минулого року був вбитий в Пакистані совєтський військовий аташе полковник Ф. Горенков.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАХІДНОЇ Німеччини Ріхард фон Вайцеккер, який недавно відвідував Совєтський Союз, стрінувся там також з академіком Андреем Сахаровим. Тому, що розмова була засекречена, західнонімецька преса не подала, що було змістом розмови між Вайцеккером і Сахаровим. Політичні спостерігачі і західні дипломати в Москві думають, що місія західнонімецького президента була успішною. Міся відбув зустріч із совєтськими лідерами, розмовляв з генеральним секретарем у справі звільнення молодого німецького летуна Матіаса Руста, виголосив політичну промову на бенкеті влаштованому в його честь Президією Верховної Ради СРСР і запросив, в імені канцлера Гельмута Коля, Михайла Горбачова відвідати Західно Німеччину у вигідному для нього часі.

ГАЗЕТА „ВАШІНГТОН Таймс“, покликаючись на інформації отримані від представників Адміністрації президента Роналда Регена, інформувала, що під новим приміщенням американської амбасди в Москві спеціалісти відкрили шийний ряд тунелів, через які проходять рури для центрального опіювання і холодоживлення, а також кабелі невисяженого призначення. Офіційний речник Державного департаменту Чарльз Редман заявив, що тунелі становлять потенційну небезпеку для комплексу нових будов американської амбасди, а крім того відповідальні за будову американські інженери не мають зазначених у своїх планах будови жадних електричних підземних кабелів, які повинні проходити через шийний комплекс. Крім того прибули із ЗСА техніки відкрили у деяких тунелях залізни грати, які рухаються, значить їх можна знімати і продавати за середини забудову без порушення алармової системи.

ТРЬОМ ЗАХІДНИМ кореспондентам, які у перших днях процесу в Чорнобилі отримали були дозвіл бути присутніми на судовій розправі над шістьма колишніми керівниками чорнобильської ядерної електростанції, наказали, після трьох днів їхнього там перебування, вернутися до Москви. Совєтське пресове агентство ТАСС, яке передавало досить обширні інформації про хід процесу, не робитиме більше цього в майбутньому з невисяжених причин. Значить суд проходитиме майже при закритих дверях. Думають, що західним кореспондентам може дозволити взяти участь у заключній сесії процесу. Представники міністерства закордонних справ СРСР пояснили, що, мовляв, в Чорнобилі немає приміщень для західних журналістів і їхньої апаратури. В закриті зони допускаються тільки совєтські громадяни. Олександр Коваленко, представник совєтського інформаційного бюро, пояснив кореспондентів Ройтерса, що в керівників суду є своя логіка і з цим треба рахуватися.

І. ДЕМ'ЯНЮК ВІДМОВИВСЯ ВІД ПОСЛУГ М. О'КОННОРА

Єрусалим, Ізраїль. — Іван Дем'янюк підписав листа про те, що він відмовляється від послуг американського адвоката Марка О'Коннора, який очолював групу трьох адвокатів на суді в Єрусалимі.

М. О'Коннор сказав кореспондентів пресового агентства Асошіейтед Пресс Мері Седор, що Іван Дем'янюк зробив це на вимогу сина, який вважав, що родина „не мала добрих відносин“ з головним адвокатом.

Разом з М. О'Коннором Івана Дем'янюка захищали ізраїльтянин Йорам Шефтель і американець Джан Гілл. Тепер захист очолить Дж. Гілл. Дем'янюк попросив також вашінгтонського правника Джана Бродлі ввійти в групу його оборонців.

Лідер ізраїльської компартії засуджує політику свого уряду

Пекін. — Агентство Асошіейтед Пресс інформувало, що лідер ізраїльської комуністичної партії, тобто її генеральний секретар, Меір Вільнер, який є рівночасно членом Кнессету (парламенту), виступаючи на пресовій конференції в Пекіні, Китайська Народна Республіка, сильно критикував політику свого уряду в Єрусалимі, кажучи, що політика уряду прем'єр-міністра Іцака Шаміра на окупованих арабських територіях і невизнання Палестинської Визвольної Організації збільшує число держав, які ворожо ставляться до Ізраїля. В цьому випадку він мав на увазі також Китай, який ніколи офіційно не визнав існування Ізраїлю і не вдержує з ним дипломатичних зв'язків.

М. Вільнер, керівник промосковської комуністичної партії, прибув до КНР, на запрошення тамошніх комуністичних лідерів. Відповідаючи на питання кореспондентів чи існує торгівельна виміна між Ізраїлем і Китаєм і чи Ізраїль доставляв до Китаю модерну зброю, він відповів, що нічого не знає про ці справи. На думку Вільнера Ізраїль повинен погодитися на відбуття міжнародної конференції для Близького Сходу з участю усіх зацікавлених, включно з ПВО. Відмова для палестинців брати участь в такій конференції викликає, на думку Вільнера, ворожу поставу багатьох країн до політики Ізраїля, участь якого в такій конференції також можна б заважувати.

В АМЕРИЦІ

ЗІЗНАЮЧИ ВПЕРШЕ перед сенатською комісією в справі спілкування з Велтес корпоративної, генеральний прокуратор Едвін Міз заявив, що він не порушив федеральних законів етики, засновуючи спілку з керівником інвестицій, в той час затриманий у закладі корпорації.

У ОЛЕБАНІ, СТОЛИЦІ ньюйоркського штату, законодавці і губернатор Маріо Квемо, наближаючись до закінчення законодавчої сесії 1987 року, ділили до взаємних порозуміння та схвалили ряд спірних пропозицій, починаючи від корпоративних оподаткувань до призначення 1.25 біл. дол. на перебудову шкільних судів.

МИНУЛОГО ВЕСНИ 110 учителів і шкільних працівників в місті Лілдерст, Н. Дж. вийшли на шестиденний страйк. У суді повіту Берген, 30-го червня ц.р., суддя Пол Гют покрав учителів триденним, а працівників дводенним ув'язненням. Після тривалих зусиль адвокатів, учительських профспілок, поодиноких громадян та місцевої влади в четвер, 9-го липня ц.р., штейтвий апеляційний суд змінив їхню тюремне покарання додатковими годинами праці в школі чи в інших діяннях шкільної системи.

У ВАШІНГТОНІ КІТТИ ДУКАКІС, дружина губернатора Массачусеттс і демократичного кандидата на президента ЗСА публічно виявила свій колишній наліг до дитинства пілота. Цим своїм жестом вона здобула собі велике признание за відвагу, а для свого чоловіка-кандидата багато потрібної уваги. Однак аналітики говорять, що виборча кампанія проходить під знаком „сповідей з усіх гріхів“.

У ВАШІНГТОНІ УРЯД президента Роналда Регена посилює свої намагання в тому, щоб переконати Конгрес у відновленні допомоги нікарагуанським повстанцям цієї осені. Щоб осягнути кращі успіхи Президент проголосив, що назначу колишнього республіканського конгресмена Томаса Леффлера з Техасу координатором цих зусиль.

ПІДКОМІСІЯ І ПАЛАТА Репрезентантів у середу, 8-го липня ц.р., проголосувала, щоб викликати на зізнання трьох федеральних прокураторів з Маямі. Ці зізнання відносяться до перевірки чи урядові особи з Адміністрації президента Роналда Регена піддержували незаконне транспортування зброї та наркотиків для нікарагуанських повстанців. Головний прокуратор Едвін Міз не дав дозволу на опити підкомісію тих осіб. Речник підкомісії Лоренс Сміт, демократ з Флориди, заявив, тепер „Ми провіряємо можливість тому, що Департамент справедливості робить перешкоди у кримінальному слідстві“.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР Каліфорнії Джан Ван Де Кемп заявив у Сан Франсиско, що Каліфорнія потребує федеральної допомоги в поборюванні злочинства серед азійських іммігрантів. Він твердить, що федеральна допомога є konieczною, щоб дати відсіч зростаючій загрозі з боку організованих банд з осідком в Гонг-Гонгу, які тероризують своїх власних земляків в ЗСА.

ПРОМОВЛЯЮЧИ В КЛЮБІ крайової преси у Вашингтоні, відходив голова Жіночої крайової організації Еленор Смір сказала, що Демократична партія відмежовує себе від жіночих питань у виборчому 1988 році. Вона закликала, щоб жінки самі ставали кандидатами на крайові виборчі пости, а не просили інших захищати жіночі права.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. USA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to: "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх членів від надання матеріалів, які порушують моральні та етичні принципи. Незадоволені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допущивши за адресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОУ \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Закордонна політика і приватні особи

Протестантський проповідник Джессі Джексон поїхав у 1984 році до столиці Куби Гавани і там на прийнятті в його честь підніс тост на честь тамтешнього комуністичного диктатора Фіделя Кастро з окликом: «Хай нам довго живе Фідель Кастро!». Легко додуматися, які мотиви спонукали Дж. Джексона зробити таку візиту Фіделеві Кастрові. Поперше, він лівий ліберал і Кастро в його очах це тільки лідер «Третього світу», а не комуністичний тиран. Подруге, Джессі Джексон — це перший чорний, який відважився вже у минулих президентських виборах і тепер знову зголосив свою кандидатуру під фірмою Демократичної партії (якщо ситі такі зголосилих кандидатур), а найбільший закид проти нього, це його повний аналіфазетизм у міжнародних справах. Щоб довести, що він визнає в собі проблеми закордонної політики, — він подбав про те, щоб Фідель Кастро, «запросив» його і він ті запросини прийняв. На публічний закид відомого синдикального коломніста Вілліама Баклі, чи він, Джексон, бажав «довгого життя» також масі політичних в'язнів, які караються у в'язницях на Кубі, Джексон заявив, що коли можна і треба перемовинувати з комуністичними країнами, СССР і Китаєм, то можна і треба так само перемовинувати з комуністичною Кубою під боком Америки.

Поминаючи аргументи «за» і «проти» в даному окремому випадку, річ у принципі: закордонна політика є прерогативою Президента Америки і його державного секретаря, який діє по лінії бажань Президента. І ніхто з приватних людей не має права туди активно втручатися і вести на власну руку чи «корегувати» політику Президента і його фахових радників. У Конгресі пригадали сумний прецедент: під час В'єтнамської війни Америка поспішила із збройною допомогою Південному В'єтнаму, жертві грубої агресії комуністичного Північного В'єтнаму, талановита фільмова акторка Джейн Фонда їздила з відвідинами до столиці ворожого Північного В'єтнаму Ганою, виголошувала там через радіо прихильні для того американського ворога промови і підтримала цим мораль воюючих на фронті воїнів та вносила заколот в американське суспільство. Робила це як комуністична лібералка, не здаючи собі справи, що вона — дуже добра й популярна фільмова артистка, дочка великого артиста старшої генерації Генрі Фонда, — у справах закордонної політики була цілком некомпетентною.

Кожний має право на власний політично-філософський світогляд. В Америці Комуністична партія легалізована і людям, які не знають суті комунізму чи може навіть ніколи не чули про Карла Маркса, Фрідріха Енгельса й Розу Люксембург, вільно вірити, що комунізм заведе рай на землі. Це «сальонові комуністи», мільйонери, як мільйонеркою є Джеймс Фонда. Але нікому не вільно втрутатися активно в закордонну політику. Коли б таке, як зробила Джейн Фонда або недавній Джессі Джексон, сталося в Советському Союзі, коли б хтось із советських громадян зважився поїхати до ворожого Советському Союзів держави та ще й під час війни і там диспутати демонстраційно по стороні ворога, то його розстріляли б. В Америці дивилися криз пальці на напади фільмової акторки Дж. Фонди і тепер є приклад оборонці відвідувача Гавани Джессі Джексона, хоч це безвідповідальні і карігідні виступи одиниць, які, використовуючи панівну в США повну свободу, демонструють свої симпатії ворогові, знаючи, що це минеться їм безкарно.

У Конгресі правильно залунали голоси перестороги, щоб не сприяти чи потурати подорожам приватних американських громадян до столиці Нікарагуа Манагуа і щоб не повторилося наслідування Джейн Фонда. Це добрий знак, що навіть у Палаті Репрезентантів, де більшість мають демократичні та між ними країни лібералів, назріває свідомість, що свобода рухів американських громадян теж повинна мати межі: не робити призначені відвідини приватним ворожих батьківщини країн. Приватні люди, громадяни США, повинні мати настільки державницького патріотизму і пошани до рідної президентури, щоб не втрутатися до ділянки, до якої втрутати не мають права.

У 1986 році в Москві було обговорено проблеми, які стоять перед Російською Православною Церквою. Документи про зміст наради дісталися на Захід.

На нараді були розглянуті такі питання: Чи зацікавлені релігійні в Росії (чому не в СССР) в 60-80-х роках заслуговувати назви «релігійного відродження»? Чи процес «релігійного відродження» впливає на суспільне самопізнання і який чиним? Чи «релігійне відродження» обмежилося православ'ям і чи поширилося на інші конфесії? Чи і як змінилися становище Російської Православної Церкви і як воно відноситься до «релігійного відродження»? Чи може советська інтелігенція впливати на Релігійне становище в Советському Союзі? Як треба оцінювати наслідки «релігійного відродження» і які були зроблені помилки? Як треба відзначати 1000-ліття Хрищення Русі, коли ми стоїмо перед другим, більш важливим ювілеєм — 2000-літтям християнства і яке становище православ'я в історії світового християнства.

Продовж 60-80-х років в СССР можна було спостерігати суспільне та культур-

Михайло Кучер

РОСІЙСЬКИЙ САМВИДАВ ПРО «ВІДРОДЖЕННЯ РЕЛІГІЇ» В СССР

не зрушення. Щодо релігійного моменту, то тут не все ясно. Інтелігенція, звичайно, каже, що Бога нема, але є щось вище. Тут ставиться знак рівності між «вище» і «релігійне». Під «релігійним» теж уважається «заброньоване». Але досить несподіваним і незвичайним є те, що в СССР філософський позитивізм та навіть фрейдизм сприймаються як релігійні концепції. Советський крайній раціоналізм сприймається як містика з домішкою екзальтації. Тому інколи ажиться вираз «релігійний атеїзм». І з того посто, «релігійне відродження» 70-х років.

Догматично відродження — це християнство. Тут також можна говорити про включення релігійних моментів у культуру, але це буде не релігійне відродження, а звичайне побільшене зацікавлення релігією і воно до певної міри увійшло в «офіційну культуру», яка далеко позаду «неофіційної».

Можна також говорити про релігійну філософію і про релігійні писемності і поетів. Неможливим і неприемним треба вважати вживання як прислів'я на естраді концертів «Нехай святиться ім'я Твоє».

Це виключено, що релігійне відродження обмежиться до ношення християн на шні та до купівлі заможними стаів їх ікон.

Доходить до жартів: якби тепер влада знову дозволила неконтрольовану продаж горілки, то чи можна говорити про «відродження альяголізму». Можна говорити про знищення психологічного бар'єру між суспільством і церквою. Люди перестали боятися і зацікавилися Службою Божою, релігійною літературою та мистецтвом. Залишається незрозумілим, чому це не задовольняє священиків. При тому не можна порівнювати теперішніх християн в СССР до антич-

них християн в римських катакомбах.

Змінюється ставлення до віруючих людей — поза офіційними чинниками — на обережно позитивне. Релігійна тематика знайшла місце в періодичній, а в атеїстичному журналі «Наука і релігія» можна знайти елементи релігійного співчуття. Вже не ставиться знак рівності між релігією і психопатологією. Інша справа, чи «релігійне відродження» не обмежиться інтелектуально «естетичним зацікавленням» без розуміння суті християнства.

Якщо порівняємо баптизм з православ'ям, то вразе велика активність баптистів і пасивність православ'я. «Релігійне відродження» в першу чергу переживає баптизм, який виявляє велику соціальну активність. Баптизм головним чином поширений у Білорусії. Серед баптистів майже нема інтелігенції, яка завжди сумнівається.

Кількість баптистів в СССР постійно побільшується. Того не можна сказати про православ'я. Баптистам бракує містичного чи

(Закінчення на стор. 4)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Б. Дашинич

Мистецький Закуток у південній Франції

На соняшному Блакитному побережжі, Кот д'Аз'юр, у південній Франції, недалеко від відомого із світових фільмових фестивалів славного купелевого міста Канн, лежить широко розкинуте на лісистих пагорбах старовинне містечко Мужен. Воно чудове своєю панорамою і знані своїми історичними пам'ятками з XI, XII і XIII сторіччя, а ще більше своїм похваленим мистецьким життям. У цьому містечку проживав деякий час і займався керамікою безсмертний Пабло Пікассо; тому що місцевість має для цієї ділянки кустарного мистецтва відповідну глину.

Мужен є осідком багатьох мистців. Тут поселилася після війни учениця Олександра Новаківського, малярка Іванна Винникова, яка замешкала у колишній садби Розалії Винниченко, дружини колишнього голови Директорії Володимира Винниченка. Згодом переїхав сюди з Парижу абсолютний Краківський Академії Мистецтв, уродженець Кульчиць Шляхетський біля Самбора, Юрій Кульчицький. Очевидно, не було легко цим двоє мистцями водити собі екзистенцію в переповненій мистцями Франції. Юрій Кульчицький розказує, що у перших роках свого побуту в Мужені вони заробляли на життя керамічними виробами, щоб з часом здобути собі ім'я мистців-малярів.

Іванна Винникова просктус також килимарські узорі. Обоє мистців беруть участь у численних виставках. Ось у червні й липні минулого року в приміщеннях міського музею посадили міста влаштували виставку колажу, емалі і гравіру Іванки Винникової і Юрія Кульчицького. У трьох залах першого поверху, де зберігаються цікаві пергаменти з ХУ-ХУІ століть та галерія портретів мистців — були розміщені твори Юрія Кульчицького, а в репрезентативній залі вичаць, у партері, було розішлено дев'ять великих килимів І. Винникової розмірами 3 х 2 метри. Професор філософії й мистецький критик Лєгранд написав про мисткиню: «Іванка Винникова має стиль, відчуття рівноваги, гармонії, радості. Не той зовнішній, яку ми маємо у теплоті її красок майже вже перівних, але той радості внутрішньої, глибокої. Шляхотні лінії, побудова рисунку структурна, модерна, але одночасно класична. Жодної зайвої деталі. Форми творять композицію, з'єднанню між собою вибором тканини й задумом шлості. Парча чи повсть, шовки чи узорчасті оксамити під її рукою зливаються свої розбіжності на створення цілості, яку наше око не може схопити іншою. І власне з цього народжується захоплення із зустрічі з її килимами».

Інший історик мистецтва, Женев'єф Вільє Мазель підкреслює екстремну ніжність рисунку, тонкість ліній, оригінальність мотивів та багату палітру тонів, ніколи агресивних, ніколи негармонійних. А що спеціально вражає у цього мистецького кольористи і подивудного кераміка — це своєрідність дуже індивідуального стилю, який завжди є новим».

Мастро Кульчицький влаштував частіше виставки у Парижі. В наступному році він готується враз з Іванкою Винниковою до виставки за океаном — в Нью-Йорку з нагоди 1000-річчя Хрищення Русі-України. Годиться відмітити, що канадська фірма «Мазон Алькан Алюмініум» в Монреалі заклала для своїх приміщень чотири великі килими І. Винникової, а директор фірми придбав для себе килим в експресивному стилі із

(Закінчення на стор. 4)

Василь Сокол

ВІД СЛІВ ДО ДІЛ — ДАЛЕКА ВІДСТАНЬ

про долю нашої мови, нашої культури...

А чим закінчилося? Розгромом інкодуців.

О. Чередищенко (м. Київ) справедливо стверджує: «Говорячи про долю мови, не зарадиш «косметичними» заходами типу «поліпшити викладання», «удосконалити підручники» чи «підвищити культуру мовлення». Нині стоїть завдання наново вчитися говорити. І необхідні найсерйозніші державні заходи».

Де ж яні, керівники письменницької організації? До вас звертаються працівники освіти й культури: «Якщо така авторитетна організація, як СПУ, клопотатиметься про визнання української мови державною мовою, то, можливо, будуть позитивні наслідки», — пишуть з Бровар В. Кириченко, О. Пінчук та Д. Гамалія.

Читачі, точніше кажучи, не простих читачів газети, а справжніх уболівальників про долю мови надзвичайно тривожить нинішній стан. В опублікованих листах подано такі жалюві запитання: «Чому в Донецьку немає жодної української школи, а в Чернігові закрили останню?» (В. Керзюк, м. Хмельницький). «Чому не відкривають нових шкіл з українською мовою навчання?» (М. Кульчицький і 37 мешканців робітничої школи, а в Чернігові закрили жодну жодну школу). «Чому в українських школах античну і західноєвропейську літературу змушують вивчати не в перекладах на рідну мову, а тільки на російську?» «Чому видавництва «Веселка» цього року видало поему грузинського клясика Ш. Руставелі не в прекрасному перекладі на українську мо-

ву Миколи Бажана, а в перекладі на російську Заболотського? І наостаті: Чому Міністерство освіти України у квітні цього року розіслало розпорядження відкрити в педагогічних училищах на 2-му курсі екзамени з української літератури, а на випускних екзменах відмінити іспити з української мови?»

Що ж, мабуть, дійсно, кому воно потрібні, знання з рідної мови й літератури? Дайте відповідь, керівники Міністерства освіти Української республіки».

А найістотніше запитання: що яні, керівники СПУ, такої авторитетної організації, як слушно нагадують автори листів до «Літературної України», зробили, щоб перейти від слів до діл?

В ті ж газети читасмо стислу інформацію про пленум правління Київської організації СПУ. З доповіді секретаря правління П. Осадчука довідуємося, що: «Перевбудова у нас виглядає так: ми зробили, щоб було не два, а п'ять-шість творчих об'єднань».

От які блискучі досягнення в перевбудові революційного характеру!

А що в тих творчих об'єднаннях діється? Може, там відбувається така перевбудова акція революційного характеру, що треба їх зробити не шість, а шістнадцять? Але насправді треба ж щось робити канцеляристам! Сам же доповідач признається: «Покінчивши об'єднання домінують тенденції самовиховання і самозаспокоєння, які розквітлюють чортоподобом у період застійних явищ».

Отож як велике досягнення проголошується збільше-

ння творчих об'єднань аж у три рази. А де ж найважливіші проблеми, про які турбується колективний читач? Адже листи, вміщені під заголовком «Від слів до діл», мають під собою підписи на тільки двох-трьох однодумців, а навіть 124 педагогів і учнів, як зазначає газета, публікуючи колективний лист з Хотівської школи Києво-Святошинського району. Це ж голос народу. Відповідайте ділом, а не красивими словами. Не уподібнюйтеся «солов'ям перебудови», чимусь голосу не може вірити громадськість, як слушно зауважує М. Слабошпицький, виступаючи на тому пленумі правління київської організації СПУ.

Громадськість не одинокими голосами, а колективним криком закликє перейти від слів до діл, а на засіданні «авторитетної» організації ухвалюють резолюцію за формою і змістом сорок років давності: «Демонструючи сьогодні ідейну єдність, згуртованість навколо комуністичної партії... Ми, спадкоємці славних традицій народженої Жовтнем літератури, яка утверджувала основи радянської культури, будемо разом з партією на всіх етапах...».

На всі? Коли партія нищила мільйони хліборобів? Коли розстрілювала діячів літератури й мистецтва України? Коли запроваджувала смертельну для народу русифікаційну політику? Коли зараз, мабуть, готує нові концтабори для тих, хто виступає так бучно, як Ю. Мушкетик, Б. Олійник, С. Плянчиди та чимало інших сміливців, хто гуртується в колективи (організована змова!) і пише листи з 124 підписами? А завтра, може, й на вулиці вийде з прапорами дійсної свободи?

Напевно, пора переходити від слів до діл!

лісова доріжка. Доріжка вузька, мало вживана: ні їхати ділі ні завернути. Запаладіла ніч, ліс ставав шораз то чорніший, з-поміж дерев виглядали перші неспівніві зірки. Кость вийшов з авта, перейшов вузькою стежиною до хатки, побачив мале світло і застукав до дверей. Відчинила йому жінка дуже стара, з поморським добре лицем, похилена, скупена, але з дивно-ясними очима.

— Чого? — спиталася.

Оповідів їй свою пригоду і запитав, як виїхати зі сліпої вулиці.

— Завтра! Сьогодні запізно! Голодний?

Він притакнувся.

— Пити?

Знову він притакнувся.

— Змучений?

— Так!

Старуха показала наліво костистим пальцем:

— Туди!

Кімната була чиста, під вікном стояв столик, накритий чистою скатертю, під стіною малі умишальні з мидницею і збанком на воду, два крісла і один великий кімнатний квіт, назви якого не міг собі пригадати. Це стояла дуже старомодна шафа на убрання і в куті недалеко дверей велика скриня, яскраво помальована — колісь, бо тепер тільки сліди з фарб позалишалися.

За хвилину Горгуль, бо так її в душі став Кость називати, вийшла до кімнати.

— Гроші?

— Маю! — відповів Кость, не перериваючи чепуріння. Ледаче встиг вмитися і зачесатися, як бабуся внесла вечерю. Не міг їй нічого закінчити.

— Звідки маєте поживу? — запитав.

— Брат привозить! — сіла збоку. — Тепер оповідайте!

Хотів запротестувати, мовляв, «не її справа», але так стужився за тим, щоб комуся оповісти своє горе, пожалуватися, може й виплакати, що виклик старої прийняв без застерєжень і почав оповідати.

(Продовження буде)

Яким Вечер

НА МЕЖІ

1.

Смерть Миросі з Мардошів Першунової потрясла її чоловіком до тієї міри, що його рідні та приятелі почали сумніватися, чи Кость буде моти пережити трагедію без наслідків на його психічний стан, так нагло і болючо захитаний. Та й сам Кость перестав у свою силу вірити, піддавався чимраз то більше психопатичним думкам. Був емеритом, міг отже переводити час на безконечному роздумуванні, переходити в думках всякі епізоди свого подружнього життя. Старався, очевидно, безуспішно розв'язати загадку і питання: «чому?» Таж Миросі була доброю людиною, чесною і релігійною.

В такім заломанні знайшов його брат, що в місяць по похороні прийшов його відвідати. Брат і був тим, хто по довгих дискусіях намовив Кость, щоб він виїхав з дому, відвідав рідних і знайомих, розсіяних по цілій Америці, щоб у містах відвідував музеї, театри і каварні, що їх він десь знайде.

Врешті-решт Кость згодився, відчистив авто, що його Миросі так любила, забрав що потрібне на довшу подорож і виїхав. В цьому виїзді він сповнив волю брата, але в нічому іншому. Не хотів відвідувати ані своїх, ані знайомих, а ходити по музеях і бібліотеках видавалося йому — по втраті жінки — безсмысловим. Отже їздив дорогами ліпшими і гіршими, без вибору і без цілі, без свідомості, де і куди їде, часто без почуття часу. Дійсно, якби не рахунки в готелях, чи де-не-де годинник на костельній вежі, то ні дати ні години не знав би.

Одного дня — котрогось дня з черги його блукань — минав якийсь більше містечко (завелике для нього, бо волив почувати в малих), отже, як кажу, минав місто і вїхав на якийсь фабричне передмістя й поїхав далі. Вкінці, вже подаль від міста, без плану, як завжди скрутив направо, вїхав у якийсь листястий ліс і став перед невеличкою хаткою. Станув, бо мусів. Бо при цій хатині кінчилася

Місяць травень в парафії свв. Володимира і Ольги

Вже сімнадцятий місяць травень завітав до парафії в Чикаго. Великий Богородичний місяць! Як кожного року, а зокрема в останні літа, коли стільки бід сповнилося нашим рідним в Україні, ми, і також люди інших національностей, які співчувають нашому горю, стаємо у стій Богоматері з любов'ю, адлячністю та великою вірою у її заступництво в Ісуса Христа. Папа Павло ІІІ проголосив цей рік „Богородичним“, віддав під її покров увесь християнський люд. На заклики до молитов відбуваються прощі до святих чудотворних ікон, з яких деякі проявляють особливу турботу у вияві сліз, даючи нам до зрозуміння, що вона є там, де творяться насильства, голод і моральні страждання. Вже рік минуло від чорнобильської трагедії, багато невинних загинуло, інші борються за життя і просять наших молитов.

Тому ми кожного дня спішили на молебні до Божої Матері, поглиблювали своє знання про життя її, скріплювали нашу віру, про сили дальших ласк для всіх терплячих, щоб Христове Світло увійшло в серця тих, які у своїй невір'ї сіють зло серед людства, щоб правда перемогла і здійснилася Божя Благодать.

У нашій парафії свв. Володимира і Ольги в Чикаго, як кожного року в тому часі, відбулося велике Свято. Сімнадцятого травня 23-ої дітей прийняло своє урочисте Перше Святе Причасття. Діти, дбайливо підготовані отцями-душпастирями і вчителькою Марією Мандзій, приступили в суботу до Святої Сповіді. В неділю усі зібрані в аудиторії собору, де сестрині опікунки — мгр Ірена Гордиловська і Любомира Шеремета — робили останній перегляд і формували процесію. Усі у вишванних одягах, дівчатка з миртовими віночками на головках, хлопчики з китичками квітів в бутоньєрках, з молитовниками і свічками, під проводом братчиків Входу в Храм, вчительки і опікунок ввійшли у храм і зай-

Українські діти чикагської парафії свв. Володимира і Ольги стали до урочистого Першого Святого Причасття, приготовані до цього свята отцем-настоятелем, Сестрами й учительками.

няли призначені їм місця. Вже перші слова Святої Літургії „Благословенне Царство Отця і Сина“ впровадили вірних у молитовний настрій. Набожний спів хору „Прометей“ злився з молитвами о. настоятеля Маріяна Бутринського, дяконів і богословів в одну велику гармонію і нісся до неба духовним поклоном Ісусові з подякою, що дозволив нам привести цих малюг під благословення на дорогу християнського життя.

„Дорогі Діти, — почав отець-митрат проповідь, сьогодні велике родинне свято нашої парафії: 23-ої парафіян вже самостійно включаються в наше церковне і парафіальне життя“, і отець-настоятель пояснив Таїну Першого Святого Причасття, якою Ісус дає дітям ласку стати на службу Богові, і треба „щоб ця Божя ласка все була горою і керувала нашими вчинками“. Вона допоможе бути

добрими християнами і що важне — українськими християнами“, — а звертаючись до батьків і хресних батьків, отець-митрат вказав на слова Євангелія про самаритянку: „Цілюща вода, яку дає Ісус, уздоровляє наші душі“. Отець дав приклад з власного дитинства, коли його розказав йому історію про самаритянку і цю цілющу воду. Він доско- годні зберігає її у своїй пам'яті. Тому отець закликав батьків, щоб вони своїм дітям, взявши її на коліна, прочитали з Біблії про цілющу воду чи інші події, нехай дитина пам'ятає про них, а дітям заохочував молитися до Ісуса, щоб дозволив Він прийняти це Святе Причасття також в імені дітей в Україні, які такого дару Божої ласки не мають.

Після проповіді усі діти в скупченні приступили до Святого Причасття, повторивши тричі приречення любими Ісуса Христа, були добримі і зберігати Божі заповіді.

Свята Літургія добігала кінця, останні молитви і благословення. На закінчення всі співали пісню до Богоматері з подякою за щасливо відбуте свято.

Діти зі своїми батьками, рідними і приятелями зійшли до аудиторії на спільний сніданок, елегantly приготований Сестрицями. Все смакувало і чути було вислову задоволення. І тут же раз отець-настоятель Маріан Бутринський звернувся до батьків і хресних, щоб зберігали дітей у вірі і любові до Ісуса Христа, щоб плекали українську мову, бо на ті наші скарби ворожі сили наступають і хочуть знищити все, що українське. Як ми будемо сильні і свідомі наших прав, — ніщо нас не переможе.

На закінчення отець-митрат роздав дітям іконки — пам'ятку Святого Причасття, які усі зворушені розійшлися, щоб оновлені на душі прямувати до кращого завтра.

Стефанія Стахнів

ПРЕЗИДЕНТ АВСТРІЇ д-р Курт Вальдгайм прийняв на спеціальній аудієнції голову Ради Міністрів СССР Ніколая Рижкова і розмовляв з ним на протязі одної години. На другий день майже усі австрійські газети помістили інформації, ілюстровані фотографіями, про зустріч Н. Рижкова з Вальдгаймом. Газети однак звернули увагу, що Рижков не передав на руки Вальдгайму запрошення відвідати Советський Союз, але в советській амбасаді у Відні пояснили, що таке запрошення висилає звичайно Президія Верховної Ради СССР. Н. Рижков хвалив Австрію за її неутралітет і заявляв, що вона, Австрія, відіграє ще позитивну роль у частинному розбросі в Європі.

ІРАНСЬКЕ ПРЕСОВЕ агентство повідомило, що воєнне командування Ірану дало дозвіл на приземлення советського військового літака, який, правдоподібно, потребував допомоги, бо один з моторів відмовився працювати. Літак не названого типу приземлився на військовому летовищі Забол'я, на заході Ірану. На посадці транспортного літака знаходились 15 советських старшин і вояків. ТАСС повідомило, що літак збився з дороги через тяжкі атмосферичні перешкоди. Міністерство закордонних справ СССР перепросило уряд Ірану за цей випадок.

Помер...

(Закінчення зі стор. 1)

можна вже датувати часом засування в Німеччині у 1946 році відомого МУРУ (Мистецького Українського Руху), де з ним пліч-о-пліч працювали Віктор Бер — Віктор Петров (він же В. Домонтович), Юрій Косач, Юрій Шерех, Григорій Костюк, Іван Багряний та багато інших письменників і поетів. Уділься св. п. У. Самчук теж активно на форумі Державного Центру УНР в емілі. Найбільше працював у професійно-становій організації письменників „Слово“, яке заснував і де належав довгі роки до керівних органів і головував у ньому.

Проте громадська праця завжди поступалася праці творчій і тому існує багатий літературний дорібок письменника. У Німеччині в 1945 році вийшов його роман-хроніка „Юність Василя Шеремти“. Як і більшість праць письменника вона — з сильним автобіографічним елементом. Три роки пізніше з'явилися з трилогії „Ост“ дві частини — „Морозів хутір“ і „Темнота“, що забезпечили до Самчуком славу, літописця

змагань українського народу протягом сучасного йому століття, за висловом св. п. Богдана Кравця. У 1954 році видано твір „П'ять по дванадцять“ з воєнного досвіду, та три роки пізніше — „Чого не гоїть вогонь“, де змальовано дії УПА на Волині. Життя канадської еміграції знайшло відображення у книжці „На твердій землі“ (1967) де талант Уласа Самчука-літописця дуже помітний.

Для членів Українського Народного Союзу та й загали для жителів ЗСА, українців, дуже цікава його монографія під заголовком „Слідами піонерів“, 270-сторінкова праця, написана в роках 1969-75 на замовлення УНСОУ і видана у видавничстві „Свобода“ під кінець 1970-их років.

Письменник і далі писав, видавши ще книжку „П'яніста ДіПі“ та більш й менші речі, а багато лишилося в його архіві.

У смутку лишилася авдова по письменникові Тетяна з Чорних Самчук, з якою одружився в 1942 році, і родина, приятелі, знайомі та численні читачі його творів.

Автори...

(Закінчення зі стор. 1)

характеру і змісту Енциклопедичного довідника, і-го тому — проф. О. Прицак. Усі учасники підкресливали важливість авторської зустрічі перед часом закінчення своїх рукописів, бо тепер дістали ясний образ цілості.

Історія українського християнства не буде концентруватися тільки на історії ієрархії різних віровизнань а радше на ролі християнства у розвитку духовної структури української нації.

Авторський склад „Історії українського християнства“ такий (подається тільки авторів основних розділів):

Київська та Галицька — Волинська доба — Омельян Прицак (Гарвард) та А. Попе (Варшава); перша фаза литовської доби (до 1458 р.) — М. Гейдройн (Оксфорд) та А. Попе; друга фаза литовської доби (до Унії берестейської 1596) — Ярослав Пеленський (Айовський університет 1596-1648), сестра Софія Сенік (Рим); Православна Церква XVII та XVIII ст. — Р. Єринюк (Манітотський університет); Уніятська Церква 1648-1700 — Л. Беньковський (Люблін); Уніятська Церква 1772-1795 поза Галичиною — Дж. Вульф (Бостонський університет); Греко-Католицька Церква в Галичині 1772-1848 — М. Лабунька (Ля Салл університет); Ліквідація Уніятської Церкви в Російській імперії — В. Ленчик (Стемфорд); історія Православної Церкви у XIX ст. — Р. Нікольс (т. Олаф коледж); Греко-Католицька Церква в Галичині 1848-1914 — І. П. Химка (Альбертський університет) Українська Православна

Церква у XX ст. — Б. Божурик (Карлтон університет); Греко-Католицька Церква 1914-1946 — Б. Будурович (Торонтоський університет); Українська Церква диспори — В. Маркус (Лойола університет); О. Баран (Манітотський університет); Р. Єринюк. Спеціальні розділи присвячені історії християнства на Карпатській Україні (О. Баран) на Буковині (І. Химка), а теж Вірменській Церкві та Протестантським Церквам. Між авторами останнього розділу є визначний професор Гарвардського університету Джордж Вілліамс.

Перший том тритомного енциклопедичного твору „Тисячоліття українського християнства“ вийде друком зараз після виконання складного процесу зредагування текстів. Твір матиме ілюстрований матеріал, карти й індеси.

Він буде появлятися у мовах країн української діаспори, у співпраці з ведучими місцевими видавництвами. Під час перебування проф. Прицака в Італії (квітень-травень ц.р.) відбулися дотичні наради відносно італійського перекладу.

Разом з тим ідуть підготування організації другого (теологічні основи) та третього (зовнішні форми) томів цього ювілейного твору.

Данило Шумук...

(Закінчення зі стор. 1)

комісією людських прав парламенту. Виступ Д. Шумука на переслухованні комісії була головною причиною його приїзду до Оттави. Ці зізнання тривали приблизно півтори години. Вони були запропоновані і будуть опубліковані в офіційному документі канадського парламенту.

Того ж дня о 1-ій год. по полудні, в будинку парламентарного пресового клубу, відбулася пресова конференція, яку вів заступник Андрій Вітер і на якій були представники всіх поважніших канадських шоленників, як також телевізії і радіостанції. Протягом цілої години Д. Шумук давав обширні відповіді на питання кореспондентів.

О 2.30 год. по полудні Д. Шумук зложив коротку візиту федеральному судді Марку МекГівену, який був міністром справедливості в попередньому уряді Канади, і який кілька разів підносив справу Д. Шумука в парламенті в Об'єднаних Націях.

Увечері 23-го червня, на запрошення Інституту соціальних і східноєвропейських студій та відділу політичних наук Карлтонського університету в Оттаві, Д. Шумук виступив перед переважно англійським публікою, серед якої було багато членів Міжнародної Амнестиї. Перекладачем на цьому вечорі був І. Яворський.

В середу, 24-го червня, міністер зовнішніх справ Канади, Джов Кларк, роз'яснює в прієзді Д. Шумука до Канади останній підкреслював при кожній нагоді, запросив Д. Шумука на приватну зустріч у парламенті, під час якої міністер особисто обговорив колишнього в'язня по парламенті.

Вполудні 24-го червня, в будинку міністерства зовнішніх справ, відбулось прийняття і обід в честь Д. Шумука, влаштоване міністром Кларком. На цей обід були запрошені члени парламенту, деякі українські громадські діячі з Оттави, Торонто і Монреалю, представники преси і вищі урядники міністерства. При цій нагоді міністер Кларк виступив з короткою промовою, в якій він, між іншим, сказав: „Мені-прямому привітати вас в Канаді. Ваша присутність тут сьогодні дає нам нагоду тішитися вашим звільненням, як також дає нам нагоду відно-

вити наше рішення працювати для тих, які не мають змоги користуватися своїми правами і свободою“.

„Якщо зміни в Советському Союзі мають бути більш суттєвими, ніж лише жестом доброї волі, вони мусять бути сполучені з дійсними і тривалими реформами, які дозволять б советським громадянам своїм бідно говорити, писати, порушуватися і молитися так, як вони собі цього бажають“.

„На жаль, зміни, які ми бачили дотепер, не є достатніми. Закони проти політичних дисидентів лишаються далі в силі. Політичні в'язні і далі страждають в ГУЛагу. Свобода слова, еміграції і зібрань є далі обмежена, або в брутальний спосіб порушувана“.

„Ми вітаємо ті жести в ділянці людських прав, які Советський Союз поробив недавно, тому що вони є першим кроком в правильному напрямку. Рівночасно, вони є виразом недостатності тому, що вони дуже мало змінили суть системи репресій“.

„Канадці є глибоко зобов'язані боротися за людські права в цілому світі. Ми вітаємо ваше звільнення, але ми не дозволимо, щоб воно творило ілюзію наче б то в СССР зайшли фундаментальні зміни. Ваше звільнення заохочує нас продовжувати наш натиск в справі тисяч інших, таких як ви, які залишаються в тюрмах Советського Союзу. Воно показує, що наполегливість, відданість і віра в справедливість нашої справи приносять результати“.

Всі ті, які стрічали Д. Шумука, які слухали його та розмовляли з ним, не могли надивуватися, як чітко і ясно він висловлює свої думки, погляди і спостереження, заховуючи при тому максимальну скромність.

Він багато розказував про початки дисидентського руху в 60-их роках та про багатьох українських політичних в'язнів, яких він добре знав, або „якими“ він сидів в тюрмах та таборах. Особливо Данило Шумук підкреслював надзвичайно високий патріотизм та принциповість покійного Василя Стуса; а з молодшого покоління політичних в'язнів він дуже хвалив Зоряна Подюка, Евгена Прохуна, Юрія Шухевича та інших.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА Роналда Регена проголосив полегші іміграційні норми для 200,000 нікарагуанських втікачів в ЗСА, включаючи й тих прохання яких на скільки були попередньо відкинута й вони мали бути вилворені.

В ПЕРШУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

мого Найдорожчої МАМИ

бл. п. ЛЮБОВІ ЛОБАЧЕВСЬКОЇ

ТА

В ДЕСЯТУ СУМНУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

мого Найдорожчого БАТЬКА

бл. п. АНАТОЛЯ ЛОБАЧЕВСЬКОГО

була відправлена

ПАНАХИДА

в НЕДІЛЮ, 19-го ЛИПНЯ 1987 р.,

о год. 2-ій по пол.

на українському православному цвинтарі св. Андрія

Первозванного в Бавід Брукс, Н. Дж.

Друзі! І Знайомих прошу помолитися за спокій душ

Покійних.

Донька — ОКСАНА

Ділюся сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що по короткій, але тяжкій недузі помер у четвер, 9-го липня 1987 року

бл. п.

УЛАС САМЧУК

ТА НА

Конференція Українських Кредитових Кооперативів Америки

Учасники Конференції українських кредитових кооперативів Америки, що відбулася успішно при кінці травня в Півтсбурзі, Па.

Заходом Централі Українських Кредитових Кооперативів (ЦУКА) від 29-го до 31-го травня, 1987 р., у Півтсбурзі, Па., відбулася конференція і наради, в яких взяли участь 58 представників із 22-ох кредитових кооперативів Америки. На конференції, яку підготував Дмитро Григорчук, голова управи ЦУКА, при співучасті Української федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч“ західної Пенсильванії, обговорено минулорічну працю 30-ох українських кредитивок Америки, їх сучасний стан і майбутню діяльність на користь членам і українській спільноті.

Фінансова аналіза кооператива за 1986 рік, професійне завідування позичками, успішне локкування інвестицій і поширення услуг і членства були головними темами конференції.

Володимир Гупалівський, голова Ради, і Богдан Андрушків, фінансовий ре-

ферент ЦУКА, представили у деталях фінансовий стан кредитових кооперативів у 1986 році. На підставі звітів збірної балансова сума виносилла 475,418,000 дол. на кінець 1986 року, що виказує зріст на 27.2 відсотка від 1985 року. Це було на п'ять відсотків більше, як загальною всі кредитивки в Україні. Особливо кредитивка „Самопоміч“ у Нью Йорку виросла понад сто мільйонів оборотного капіталу і стала однією з 160 кредитивок Америки, що мають сто чи більше мільйонів майна. Вони становлять 1.6 відсотка усіх 9,758 федеральних кредитивок Америки.

Джерелом приходу кооператива з відсотків з позичок та інвестицій, з яких виплачується членам вищу як пересічний дивіденд, покриваються оперативні витрати і забезпечується стабільність кредитивок різними резервами. В 1986 році при-

ходили з позичок принесли 25,159,000 дол., (27 відсотків більше як в 1985 р.), а з інвестицій 16,468,000 дол., з яких пересічний дохід був 9.2 відсотка. Розходи виносили 16 відсотків з приходу, а це половина менше, ніж в інших кредитивках Америки.

В. Гупалівський звернув увагу на дві позиції витрат, а саме — реклами, яка минулого року виносилла 563,000 дол., або 8.2 відсотка витрат, і витрата на забезпечення членів, яке з 8.6 відсотка у відношенні до загальних витрат. На підставі статистичних даних ця реклама і відомість про безплатне життєве забезпечення у вигляді позичок цілковито не доходить до людей, бо в рядах українських кооперативів є лиш 8 відсотків українського населення Америки.

Про поширення членства і услуг говорив Алан Р. Зілке, керівник реклами при Крайовому Об'єднанні Кредитових Спільнот (КЮНА). Він, з притиском сказав, що найкращою рекламою є особисте свідчення і переконання членів про користь кредитивок. Коли б кожен член переконав принаймні одну особу стати членом кредитивки, українські кредитивки в скорому часі вирости б до понад сто тисяч членів. Щоби осягнути поширення членства, ЦУКА підсилює свою пропаганду.

Вступним словом О. Глют заявив, „що інвестування кредитового майна є дуже важна і складна справа в теперішніх обставинах американської економіки. В цей час, коли біржа є дуже нервовою, відсотки йдуть у гору і є погроза інфляції, ріст економіки сповільнений, а федеральний бюджет не забезпечений“, управи кредитивок примушені знайти безпечну середину між інвестиціями та позичками. Всі три доповіді подали зі своєї особистої практики поради, як цю „середину“ найкраще осягнути.

Після наради і висвітлення уривків із фільму „Україна в огні“, твору Ярослава Кулиннича, відбувся бенкет з участю півтсбурзької громади, який вміло провадили Сидір Тимяк, голова кредитивки „Самопоміч“ Півтсбургу, і Михайло Комічак, громадський діяч і керівник Української радіо-програми.

В неділю, 31-го травня, після Служби Божої зібрані представники кооперативів віддали кооперативу „Самопоміч“, Центр імі Мітрополіта Шептицького та побили цікаві історичні частини міста Півтсбургу. Наступна конференція матиме місце в столиці світового кооперативного руху, в Мадисон, Вісконсин, у жовтні 1987 року.

Тамара Денисенко

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО

внутрішні хвороби

приймає у Квінсі і виїжджає на виклики додому

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттені

ROCKEFELLER CENTER

630 5th Ave., Room 1803

New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі

105-37 64th Avenue

Forest Hills, N.Y. 11375

(718) 459-0111

МИСТЕЦЬКІ ПРОГРАМИ на СОЮЗІВЦІ

Субота, 18-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Степан Шкафировський
Адріан Бриттан
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Гудулі“

Неділя, 19-го липня
4-та по пол. — КОНЦЕРТ
в пошану Христителя України
св. Ольги і Володимира

Субота, 25-го липня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Гриць Зозуля
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Трембіта“, Торонто

Субота, 1-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Тріо „Верховина“
Ульяна Сенчишин
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Субота, 8-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
танцювальний ансамбль „Зоря“
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра Алік і Дорко

Субота, 15-го серпня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
танцювальний ансамбль школи
Роман Приймач-Богачевської
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Хлопці зі Львова“

Субота, 22-го серпня
танцювальний ансамбль „Дунай“,
Ст. Катеринів, Канада
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Гудулі“

Субота, 29-го серпня
8:30 веч. КОНЦЕРТ
Опера Компанія ім. Лисенка
солісти:
Марта Кульчицька-Андріюк
Олена Геймур
Богдан Чаплинський
Ігор Дорин Кравців
Піппо Марта Кузьма-Каннінгем
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестри „Темпо“ і „Ново покоління“

Субота, 5-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Алекс, вокаліст
Оркестра „Темпо“
10:30 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Неділя, 6-го вересня
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
Жіночий хор „Ясний“, Торонто
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра „Темпо“

Субота, 19-го вересня
ДЕНЬ УНСоюзу
8:30 веч. — КОНЦЕРТ
танцювальний ансамбль „Чайка“
10:00 веч. — ЗАБАВА
Оркестра Алік і Дорко

Конферансьє: Париса Лорет-Лисняк

Програма може бути змінена.

Союзівка UNA Estate

Foordmore Road, Kerhonkson, N.Y. 12446

(914) 626-5641

THE PERFECT GIFT GOLD TRIDENT JEWELRY

from

EMBLEMS OF THE WORLD

P.O. Box 2224

Ventnor, N.J. 08406

Send for free brochure

Call Toll Free 1-800-872-3600

Комітет Оборони Української Спадщини та

Головний Екзекутивний Комітет
Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ на його працю та акції для

1. Поширення правди про Україну
2. Поборювання очорювання та знеславлювання українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати тільки чеками, або поштовими переказами (не готівкою) на:

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Враз із виповненням візком цього закликати
Просимо подати суму пожертви, своє ім'я, прізвище та адресу

Сума пожертви \$

ім'я та прізвище

число дому вулиця

МІСЦЕВІСТЬ СТЕЙТ ПОШТОВИЙ КОД

СОЮЗІВКА

ПОШУКЕ

КУХАРЯ або ПОМІЧНИКА КУХАРЯ

Платня після домовлення та медичне забезпечення.

Дзвонити за інформаціями:

(914) 626-5641

1001 УВАГА! СОНЕТИ!

авторства ОСТАПА ТАРНАВСЬКОГО під назвою
СОТНЯ СОНЕТІВ

Об'єднання Українських Письменників „Слово“
видало 1984 року книжку поезії

Книжечка більша за кишеньковий формат,
тверда обкладинка.
100 сонетів — 100 сторінок, вірші про минуле, сьогоднішнє і майбутнє та вірші з присвятами.
Ціна: 10.00 дол. з пересилкою.

Популіці зі стейту Нью Джерсі при замовленні книжки
зобов'язані
додати до відповідної суми ще 6% стейтового
податку.

Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Необхідна всім, хто цікавиться українським
образотворчим мистецтвом

КНИГА

„СВІТОВА ВИСТАВКА УКРАЇНСЬКИХ ОБРАЗОТВОРЧИХ МИСТЦІВ“

(Торонто 1982):

- 110 великого формату сторінок
- англо-, франко- і україномовний текст
- вступне слово Святослава Гордицького
- біографічні дані про 86 українських диспоспирних мистців-учасників Виставки — з дев'яти країн, трьох континентів
- 119 кольорових репродукцій найкращих українських мистецьких творів
- головний редактор — Святослав Гордицький

ЦІНА:
у твердій обкладинці 30 ам., або 35 кан. дол.,
у м'якій обкладинці 25 ам., або 30 кан. дол.
— разом з пересилкою.

Замовлення з чеком або „моїм ордером“ слати на адресу:

UKRAINIAN CANADIAN ART FOUNDATION

2118-A Bloor Street West, Toronto, Ont., Canada M6S 1M6

ЗА ЦІНУ ВОЛІ І СВОБОДИ...

В СКОРОМУ ЧАСІ, НАШ БРАТ У ХРИСТІ, ЧЛЕН
УКРАЇНСЬКОЇ СПІЛЬНОТИ, ІВАН ДЕМ'ЯНЮК,
СТАНЕ ДО ОСТАТОЧНОЇ БИТВІ ЗА ПРАВО ЖИТИ!

ЯК БАГАТО ІЗ НАС, І ДЕМ'ЯНЮК ПЕРЕЖИВ У
РІЗНИХ ЧАСАХ І СИТУАЦІЯХ, ТЯЖКІ ПРОБИ І ПЕРС-
лідування!

ВІН ПЕРЕЖИВ ШТУЧНИЙ ГОЛОД В УКРАЇНІ.
ВІН ПЕРЕЖИВ НІМЕЦЬКИЙ ПОЛОН І ЦІЛУ СВІТОВУ ВІЙНУ.
ВІН ПЕРЕЖИВ ЧАСИ РЕПАТРИЗАЦІЇ В ЄВРОПІ.
ВІН ПЕРЕЖИВ ОСТАННЮ ДЕКАДУ ПЕРСЛІДУВАНЬ СУДОВИХ
ПРОЦЕСІВ.

МИ ВІРИМО, ЩО ЙОГО ПРОВІНОЮ Є ТЕ, ЩО ВІН ШЕ ЖИВЕ!

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ
НЕВИНУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛІТВАМИ ТА
ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ
КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK

DEFENSE FUND

P.O. BOX 92819

CLEVELAND, OHIO 44192

ТІЛЬКИ РОДИНА І ЦЕРКВА УПОВНОВАЖЕНІ ДО СПРАВ
ЗБІРКИ ФОНДІВ У США.

Найкращий дарунок

АНГЛІЙСЬКЕ ВИДАННЯ

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ УКРАЇНИ

за редакцією

проф. ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА

ENCYCLOPEDIA OF UKRAINE

TOM I (A-F) Перший з чотирьох томів

\$115.00 + \$4.50 пересилка

- Це перший том великого твору українських науковців у діаспорі: 968 сторінок, має приблизно 2,800 гасел.
- Вповні ілюстрована
- Понад 450 ілюстрацій чорно-білих, 5 кольорових, 83 малюнки, 6 з них кольорові
- Велика кольорова зложена мапа України з 32 сторінковим окремим додатком назв місцевостей.

Замовляйте тепер і шліть чек на \$119.50 дол.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані додати 6% податку

Російський...

(Закінчення зі ст. 2)

духовного начала, але вони
близькі до людини своїм
цілим бажанням допомогти
їй. Цього не спостерігає-
ться серед православних.
Серед православних панує
„інтелігентська“ пасивність,
а само православ'я дуже
мало уваги приділяє місії
діяльності.

Становище офіційної
Православної Церкви знач-
но поліпшилося в порівнян-
ні з 60-ми роками. Раніше
на православних священни-
ків дивилися як на „вирод-
ків“, „звідки ви такі бере-
тесь?“. Тепер влада розмо-
вляє стримано, буває й при-
хильно, обіцяє підтримку.
Тому „культура“ сторона
церковного життя прохід-
ить без ускладнень і в тій
діяльності можна говорити
про ренесанс. У великих
містах людей не переслідую-
ть за відвідини церкви.
Однак і досі священник ні-
чого не може робити поза
церквою, а якщо робить,
його переслідують. Дуже
часто люди, які приходять
до церкви, нічого не знають
про християнство, не зна-
ють як коли перехрестити-
ся і їм, як правило, про це
не говорять.

Як ж тоді є ролі право-
славної інтелігенції? Вона
сама до християнського жи-
ття не підготована, тому її
„православність“ може вики-
нути сумніви. Вона назива-
є „православною“ навіть
східну містику, акцентуючи
на позитивізм. Друга край-
ність — це традиціоналізм і
це обмежується до стилю.
Відроджувати треба не без-
конечні дискусії — „слово-
прення“, а боротися з псев-
доправославним консерва-
тизмом, шукати живого
зв'язку з Христом. Інтелі-
генція має практично увійти в
життя церкви.

Можна обережно говори-
ти про 20-ліття релігійно-
го процесу. Наслідки його
невеликі, але все таки вони
є. Православ'я має кілька
ісповідників. Баптисти з
великою мужністю прийма-
ють переслідування, табори

і заслання. А православні
інтелігенції треба відмови-
тися від „декларативного
православ'я“, від пустозов-
ства 70-их років та побо-
роти ізоляціонізму і касто-
вості, бо це тільки інша
сторона самореклами та
гістерії, які були характерні
релігійному життю 70-их
років. Потрібна спокійна
праця, продумана та відпо-
відальна.

1000-ліття Хрищення Ру-
си треба відзначити не дек-
ларативно, а глибоким вжи-
нням — вжитися у тради-
ції церковності. А щоб роз-
вивати традиції, треба їх
добре знати. Треба знайти
шлях між атеїстичним
„мракобісієм“ офіційної
пропаганди та „урадовим
благоустрійством“ церковної іє-
рархії. Було б злочинним
все обмежити до кувільної
фразеології та пустої хвалі-
би. Треба відмовитися від
переконання в неогригорі-
стості за гриби. Потрібно не
„національне самобічча-
нє“, а глибоке всенародне
каття, про що пише Сол-
женіцин. На кожному з нас
лежить частина відповідаль-
ності за злочини Сталі-
на. І варто пам'ятати, що за
1000-літтям стоїть інша да-
та — 2000-ліття християн-
ства і тут українське хри-
стіянство має не легке зав-
дання виявити і показати
своїй своє місце в історії
світового християнства.

За релігійним відроджен-
ням має прийти морально-
політичне. Советське суспі-
льство — багато народів,
— яких силою тримають біля
„руського“ народу. А він
колоніально визискує поне-
волені народи в інтересах
тоталітарного режиму. По-
літичне відродження має
полягати у зближенні з
представниками інших на-
цій. Треба вивчати їх історію
і культуру, зрозуміти їх
національні стремління і
сподівання, працювати над
їх здійсненням.

Такі маємо голоси з Со-
ветського Союзу.

LOSE WEIGHT WITHOUT DIETING! NEW IN AMERICA

Now You can lose weight the way millions all over the world already
have, without any diets or exercise!

OUR

BAI LIN TEA

is 100% natural Chinese tea, prepared by a thousand
year old Chinese method.

By simply drinking one cup after every meal you can lose
up to 30 pounds in no time at all.

We guarantee that it works. If you are not satisfied, simply return the
unused portion and we will refund you money.

Order today! Send checks or Money Orders for \$12.00 to:

NBH IMPORT MARKETING CO.

136-U Broadway, Woodcliff Lake, N.J. 07675

Маємо на складі нову книжку

Евген Сковцо:

НА ПОКЛИК РІДНОЇ ЗЕМЛІ

Допомога українській еміграції з ЗСА незалежний дії ОУН

Спогад учасника

Видавництво „Українське Слово“, Нью-Йорк, Париж,
1986, стр. 206, ціна 10.00 дол.

Збірник у формі спогаду про діяльність ОДВУ продовж
понад п'ятьох десятиріч.

Мешканці стейту Нью Джерсі зобов'язані додати 6% податку.

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Український Народний Союз

пошукує повністю або частково

затруднених, досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

і

ЗАГАЛЬНИХ АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов
на околиці:

Торонто, Монреаль, Едмонтон, Вінніпег
та інших теренів

- Допоміжні інформації
- Платня у формі зачету
- Комісове
- Всі бенефіти

Звертатися до:

Mr. JOHN HEWRYK
Supreme Director for Canada
327 Mc Adam Ave.
Winnipeg, 4, Man.
Canada R2W 0B3
Tel.: (204) 582-8895
або до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Tel.: (201) 451-2200

Роман Цяпало — новий доктор філософії

Професор коледжу Лорас
в Дубюк, Айова, д-р Роман
Цяпало, у квітні 1987 року
успішно завершив і оборо-
нив свою працю з філосо-
фії в католицькому універ-
ситеті Лойола в Чикаго і
одержав докторат з філосо-
фії. Роман Цяпало — син
Оксани і Петра Цяпало,
після скінчення української
народної школи св. Мико-
лая в Чикаго в році 1964
вступив до середньої школи
св. Ігнатія в Чикаго. Закін-
чивши цю школу в 1968 році
він вступив у католицький
університет Лойола на сту-
дію філософії і тут в 1972 році
осягнув ступінь бакалавра з
філософії. Продовжуючи
далі студії у тому ж універ-
ситеті, він у 1978 році тут
одержав ступінь магістра
філософії.

Відтак невтомно і наполе-
гливо студіюючи філосо-
фію у Лойола універси-
теті, він у квітні 1987 року
успішно оборонив свою фі-
лософську працю і завер-
шив її докторатом. Під час
своїх студій він навчав сту-
дентів університету Лойола
в роках 1976-78, відтак ви-
кладав у Овтон-коледжі в
Де Плейнс, Іл., у роках
1978-81.

Від року 1982-го до

Н. Н.

Помер св. п. Г. Гаркач

У понеділок, 18-го травня
ц.р., несподівано відійшов у
вічність на 72-му році тру-
додобного життя найдо-
рожчий муж, батько, ді-
дусь, брат, стрийко і швагер
св. п. Григорій Гаркач.

Покійний народився в
селі Мужилів, повіт Підгай-
ці, де, будучи студентом,
всесило віддавався праці в
українській громаді, яка
гуртувалася при церкві і
читальні „Просвіта“. Щоб
змагатися за долю і волю
рідного народу, Григорій
Гаркач вступив до Органі-
зації Українських Націо-
налістів (ОУН).

Колі ворог окупував нашу
землю, Г. Гаркач змушений
був покинути рідний край.
Доля закинула його в Німеч-
чину, в табір Егер Касерне у
Міттенвальді. У 1949 році
він прибув до З'єднаннях
Стеятів Америки, де знову
включився в громадську
діяльність: був членом Ук-
раїнського Народного Со-
юзу, УККА, належав до
Українського Народного
Дому, багато працював для
української католицької
церкви св. Івана Хрестителя
в Лорейні, Огайо.

Покійний залишив у гли-
бокому смутку дружину Па-
раскевію, сина д-ра Ореста
з родиною, дочку мгр Мару
сю Лендел з родиною, п'я-

теро внуків, брата Петра
Гаркача з родиною та дві
сестри в Україні.

Тлінні останки св. п. Г. Гар-
кача спочивають на укра-
їнському цвинтарі св. Пе-
тра і Павла у Пармі.

Засмучена горем дружи-
на Параскевія Гаркач, за-
мість квітів на могилу му-
жа, склала у його пам'ять
невзначний вінок — 50 дол.
на ЗУАДК і 50 дол. на Комі-
тет Тисячоліття Хрищення
України.

Н. Н.

ARKA COMPANY
ESTABLISHED 1971
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
Всі шкільні книжки ПРОСИМО
ЗАМОВЛЮВАТИ в АРКУ. На складі
маємо ВСІХ видавців. Одержу-
ємо на слідуючий день після телефо-
нічного замовлення.

РОЗШУКИ

Родина розшукує Тимка Щер-
баго, який колись мешкав в
Нью-Йорку 642 E. 11th St., New
York, N.Y. Інформації прошу по-
дати: Tel.: 718-658-7449.

FOR RENT

APARTMENT FOR RENT
Maplewood — 4 rooms \$525.00
plus utilities. 7 rooms \$850.00 electricity
included — available immediately.
763-8371 after 5:00 P.M.
Adults preferred — no pets.

SERVICE

UKRAINIAN
TYPEWRITERS
also other languages complete
line of office machines &
equipment

JACOB SACHS

251 W. 98th St.

New York, N.Y. 10025

Tel. (212) 222-6683

7 days a week

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами

в BRONX, BROOKLYN,

NEW YORK, ОКОЛИЦАХ

КОНТРОЛЬОВАНА

ТЕ